

Predmet C-503/19**Sažetak zahtjeva za prethodnu odluku sastavljen na temelju članka 98.
stavka 1. Poslovnika Suda****Datum podnošenja:**

2. srpnja 2019.

Sud koji je uputio zahtjev:Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n.º 17 de Barcelona
(Španjolska)**Datum odluke kojom se upućuje zahtjev:**

7. lipnja 2019.

Tužitelj:

UQ

Tuženik:

Subdelegación del Gobierno en Barcelona

Predmet glavnog postupka

Predmet glavnog postupka jest odbijanje zahtjeva za odobravanje statusa osobe s dugotrajnim boravištem državljaninu treće zemlje zbog ranije kaznene osude.

Predmet i pravna osnova zahtjeva za prethodnu odluku

Zahtjev za prethodnu odluku temelji se na članku 267. UFEU-a.

Zahtjev za prethodnu odluku u biti se odnosi na utvrđivanje je li tumačenje Tribunala Supremo (Vrhovni sud, Španjolska) u pogledu nacionalnog propisa koji se odnosi na odobravanje statusa osobe s dugotrajnim boravištem, u skladu s kojim je ranija kaznena osuda dovoljan razlog za odbijanje odobravanja navedenog statusa a da pritom nije potrebno uzeti u obzir druge čimbenike, usklađeno s Direktivom Vijeća 2003/109/EZ od 25. studenoga 2003. o statusu državljana trećih zemalja s dugotrajnim boravištem, osobito njezinim člankom 6. stavkom 1. i člankom 17.

Sud koji je uputio zahtjev također pita protivi li se navedenoj direktivi nacionalni propis na temelju kojeg se može odbiti odobravanje navedenog statusa zbog javnog poretka i javne sigurnosti a da se pritom ne utvrde kriteriji ocjene i da se ti razlozi za odbijanje jasno i transparentno ne utvrde u nacionalnom propisu.

Prethodna pitanja

„1. Je li u skladu s člankom 6. stavkom 1. i člankom 17. Direktive 2003/109 tumačenje nacionalnih sudova prema kojem je ranija kaznena osuda bilo kakve prirode dovoljan razlog za odbijanje odobravanja statusa osobe s dugotrajnim boravištem?

2. Treba li nacionalni sud, osim ranije kaznene osude, uzeti u obzir druge čimbenike, kao što su ozbiljnost i trajanje kazne, opasnost koju predstavlja podnositelj zahtjeva za društvo, trajanje njegova prethodnog zakonitog boravka i veze koje je uspostavio sa zemljom, na način da provede zajedničku ocjenu svih tih elemenata?

3. Treba li članak 6. stavak 1. Direktive tumačiti na način da mu se protivi nacionalni propis na temelju kojeg se može zbog javnog poretka i javne sigurnosti odbiti odobravanje statusa osobe s dugotrajnim boravištem u skladu s člankom 4. a da se pritom ne utvrde kriteriji ocjene sadržani u članku 6. stavku 1. i članku 17.?

4. Treba li članak 6. stavak 1. i članak 17. Direktive 2003/109 tumačiti na način da je, u skladu sa sudskom praksom Suda silaznog vertikalnog učinka direktiva, nacionalni sud ovlašten i može izravno primjenjivati odredbe članka 6 stavka 1. i članka 17. u svrhu ocjene postojanja ranije kaznene osude s obzirom na njezinu ozbiljnost, trajanje kazne i opasnost koju predstavlja podnositelj zahtjeva?

5. Treba li pravo Unije, konkretno, pravo na dobivanje statusa osobe s dugotrajnim boravištem, kao i načela jasnoće, transparentnosti i razumljivosti, tumačiti na način da mu se protivi tumačenje španjolskih sudova u pogledu članaka 147. do 149. Real Decreto 557/2011 (Kraljevska uredba 557/2011) i članka 32. Leya Orgánica 4/2000 (Organski zakon 4/2000), prema kojem se odbijanje odobravanja statusa osobe s dugotrajnim boravištem može temeljiti na razlozima javnog poretka i javne sigurnosti, iako tim pravilima nisu jasno i transparentno utvrđeni razlozi za odbijanje?

6. Je li u skladu s načelom korisnog učinka Direktive 2003/109, i konkretno njezinim člankom 6. stavkom 1., nacionalno pravilo i njegovo tumačenje koje provode sudovi, kojim se otežava dobivanje statusa osobe s dugotrajnim boravištem i olakšava dobivanje statusa osobe s privremenim boravištem?”

Navedene odredbe prava Unije

Odredbe prava Unije

Uvodne izjave 4., 6., 8., 10., 16. i 21. te članak 4. stavak 1., članak 6. stavak 1., članak 7. stavak 3. i članak 17. Direktive Vijeća 2003/109/EZ od 25. studenoga 2003. o statusu državljana trećih zemalja s dugotrajnim boravištem (u daljnjem tekstu: Direktiva 2003/109)

Sudska praksa Unije

Presuda od 26. travnja 2012., Komisija/Nizozemska (C-508/10, EU:C:2012:243, t. 65. i 75.)

Presuda od 18. listopada 2012., Staatssecretaris van Justitie/ Mangat Singh (C-502/10, EU:C:2012:636, t. 44. i 45.)

Presuda od 28. travnja 2011., El Dridi (C-61/11, Zb. str. 13015., t. 55.)

Navedene odredbe nacionalnog prava

Odredbe nacionalnog prava

Članak 32. stavci 1. i 2. Leya Orgánica 4/2000, de 11 de enero, sobre derechos y libertades de los extranjeros en España y su integración social (Organski zakon 4/2000 o pravima i slobodama stranaca u Španjolskoj i njihovoj društvenoj integraciji od 11. siječnja; u daljnjem tekstu: Organski zakon 4/2000)

Članak 149. stavak 2. točka (f) Real Decreto 557/2011, de 20 de abril, por el que se aprueba el Reglamento de la Ley Orgánica 4/2000, sobre derechos y libertades de los extranjeros en España y su integración social, tras su reforma por Ley Orgánica 2/2009 (Kraljevska uredba 557/2011 od 20. travnja o odobravanju Uredbe o Organskom zakonu 4/2000 o pravima i slobodama stranaca u Španjolskoj i njihovoj društvenoj integraciji, nakon što je izmijenjen Organskim zakonom 2/2009; u daljnjem tekstu: Kraljevska uredba 557/2011)

Nacionalna sudska praksa

Presuda Tribunala Supremo (Vrhovni sud) od 5. srpnja 2018. (1150/2018), u skladu s kojom samo postojanje određene ranije kaznene osude bezuvjetno dovodi do odbijanja zahtjeva za odobravanje statusa osobe s dugotrajnim boravištem.

Presuda Tribunala Constitucional (Ustavni sud, Španjolska) 201/2016 od 28. studenoga 2016., u kojoj se analizira odvagivanje različitih okolnosti u slučaju protjerivanja zbog počinjenja kaznenog djela.

Presude Tribunala Constitucional (Ustavni sud) 33/1982, 6/1983, 19/1985, 59/1990 i 46/2001, u kojima Tribunal Constitucional (Ustavni sud) primjenjuje uže značenje pojma javnog poretka.

Presuda Tribunala Superior de Justicia del País Vasco (Visoki sud Baskije, Španjolska) od 25. veljače 2010., u skladu s kojom se ne može smatrati da se postojanjem ranije kaznene osude isključuje izdavanje dozvole stalnog boravka ako podnositelj zahtjeva ne ispunjava druge okolnosti koje utječu na javni poredak ili javnu sigurnost.

Sažet prikaz činjenica i glavnog postupka

- 1 UQ osuđen je presudom od 10. studenoga 2014. za kazneno djelo vožnje pod utjecajem alkohola, koje je počinio 2. studenoga 2014.
- 2 Osuđen je na kaznu rada za opće dobro u trajanju od 40 dana, koja je izvršena 18. travnja 2018., te mu je naložena mjera zabrane upravljanja motornim vozilom i mopedom u trajanju od osam mjeseci i dva dana, koja je ispoštovana i završila 10. studenoga 2015. Njegova ranija kaznena osuda i dalje je na snazi.
- 3 UQ je 2. veljače 2018. Oficini de Extranjeros de Barcelona (Ured za strance u Barceloni, Španjolska), koji ovisi o Subdelegación del Gobierno en Barcelona (Ured državne uprave Vlade u Barceloni, Španjolska), podnio zahtjev za odobravanje statusa osobe s dugotrajnim boravištem.
- 4 UQ je u trenutku podnošenja navedenog zahtjeva već zakonito boravio barem pet godina s dozvolom privremenog boravka te je u tom razdoblju zakonito radio i ispunjavao svoje obveze prema socijalnoj sigurnosti i drugim državnim tijelima. Prema mišljenju suda koji je uputio zahtjev, vrlo je vjerojatno da je trajanje boravka dulje, s obzirom na to da obično takvim situacijama prethodi razdoblje nezakonitog boravka koje može biti dulje ili kraće.
- 5 Odlukom od 27. ožujka 2018., Uprava je odbila zahtjev zbog ranije kaznene osude.
- 6 UQ podnio je remonstrativni pravni lijek koji je odbijen 6. srpnja 2018.
- 7 Protiv tog je odbijanja podnio upravnu tužbu, u okviru koje je upućen predmetni zahtjev za prethodnu odluku.

Ključni argumenti stranaka glavnog postupka

- 8 Obrana Uprave protivi se tužbi UQ-a i zahtjeva njezino odbijanje.
- 9 Prije donošenja presude sud je donio rješenje u kojem je istaknuo mogućnost podnošenja zahtjeva za prethodnu odluku Sudu Europske unije. Tužitelj je izrazio

svoje slaganje i suglasnost. Državno odvjetništvo izrazilo je svoje protivljenje te je pritom tvrdilo da je riječ o *acte clair*.

Sažet prikaz obrazloženja zahtjeva za prethodnu odluku

UREĐENJE U ŠPANJOLSKOM PRAVU

- 10 Španjolski sustav za strance sastoji se od sustava stupnjevanja faza boravišta koji se obično pokreće dobivanjem dozvole privremenog boravka koja može važiti najdulje pet godina, nakon čijeg je proteka moguće ishoditi dugotrajno boravište, koje treba produljivati svakih pet godina.
- 11 Člankom 32. Organskog zakona 4/2000 utvrđuje se da pravo na dugotrajni boravak imaju osobe koje su u Španjolskoj neprekidno imale dozvolu privremenog boravka pet godina i koje ispunjavaju zakonom utvrđene uvjete. Člankom 149. stavkom 2. točkom (f) Kraljevske uredbe 557/2011 pak se utvrđuje da zahtjevu za odobravanje statusa osobe s dugotrajnim boravištem treba priložiti potvrdu iz kaznene evidencije koja ne smije sadržavati osude zbog kaznenih djela predviđenih u španjolskom pravnom poretku.

ODSTUPANJE U SUDSKOJ PRAKSI I PRESUDA TRIBUNALA SUPREMO (VRHOVNI SUD) OD 5. SRPNJA 2018. (1150/2018)

- 12 Španjolski sudovi proturječno su tumačili propis naveden u prethodnim točkama. U biti su izložena četiri proturječna stajališta: stajalište mehaničke prirode, prema kojem se izdavanje dozvole jednostavno odbija ako postoji ranija kaznena osuda; stajalište na temelju ocjene, koje pretpostavlja pojedinačno ispitivanje situacije dotične osobe, što podrazumijeva ocjenu djela i osuda koje se na nju odnose s ciljem utvrđivanja predstavljaju li, u trenutku izdavanja dozvole, stvarnu, postojeću i dovoljno ozbiljnu prijetnju koja bi mogla utjecati na temeljni interes društva; jedni su smatrali da je nepotrebno ispitati ranije kaznene osude podnositelja zahtjeva jer su smatrali da to nije uvjet za izdavanje dozvole i, konačno, drugi su izravno primjenjivali pravila iz Direktive 2003/109/EZ za rješavanje sporova koji su nastajali u okviru tog pitanja te su pritom zaobilazili nacionalno zakonodavstvo.
- 13 Tribunal Supremo (Vrhovni sud) u presudi 1150/2018 od 5. srpnja 2018. očitovao se o tom pitanju i presudio da samo postojanje određene ranije kaznene presude bezuvjetno dovodi do odbijanja zahtjeva za odobravanje statusa osobe s dugotrajnim boravištem.
- 14 Navedeni je sud smatrao da se na temelju činjenice da se člankom 149. stavkom 2. točkom (f) Kraljevske uredbe 557/2011 zahtjeva podnošenje potvrde iz kaznene evidencije u kojima su navedene osude zbog kaznenih djela predviđenih u španjolskom pravnom poretku utvrđuje zahtjev za nepostojanjem ranije kaznene osude. Presudio je da nije dosljedno da se za izdavanje dozvole privremenog

boravka zahtijeva nepostojanje ranije kaznene osude a da za dobivanje povoljnijeg statusa takav zahtjev nije odlučujući. Također je smatrao da to tumačenje nije protivno Direktivi 2003/109 te je zaključio da državljani trećih zemalja koji žele steći i zadržati status osobe s dugotrajnim boravištem ne smiju predstavljati prijetnju javnom poretku ili javnoj sigurnosti, a to su slučajevi u koje se može uključiti postojanje ranije kaznene osude. Navedeni je sud napomenuo, na temelju sudske prakse Tribunala Constitucional (Ustavni sud) i teksta odredbi o protjerivanju osoba s dugotrajnim boravištem, da, iako u potonjem slučaju treba uzeti u obzir niz okolnosti, takva se ocjena izričito ne nalaže u slučaju izdavanja dozvole dugotrajnog boravka, te je naveo da je predviđena veća strogost u pogledu zahtjeva i uvjeta potrebnih za dobivanje statusa osobe s dugotrajnim boravištem nego za protjerivanje stranca koji već ima takav status.

RAZMATRANJA SUDA KOJI JE UPUTIO ZAHTJEV

- 15 Sud koji je uputio zahtjev smatra da postoji očita neusklađenost između Direktive 2003/109 i španjolskog propisa, koja je došla do izražaja u okviru tumačenja tog propisa koje je Tribunal Supremo (Vrhovni sud) proveo u prethodno navedenoj presudi 1150/2018.
- 16 Kao što tvrdi, Direktivom 2003/109 želi se uspostaviti sustav pojačane zaštite u situacijama u kojima državljani trećih zemalja imaju čvrstu vezu sa zemljom boravišta koja je dokazana neprekidnim petogodišnjim boravkom. U članku 6. te direktive utvrđuju se slučajevi u kojima se može odbiti odobravanje statusa osobe s dugotrajnim boravištem dvama neodređenim pravnim pojmovima, javnim poretkom i javnom sigurnošću, uzimajući u obzir ozbiljnost ili vrstu kaznenog djela protiv tih pravnih interesa. Prema mišljenju suda koji je uputio zahtjev, navedenom se direktivom državama članicama ne dodjeljuje margina prosudbe da prilikom njezina prenošenja odstupa od tih kriterija.
- 17 Prvi problem koji proizlazi iz španjolskog pravila i njegova tumačenja koje provodi Tribunal Supremo (Vrhovni sud) odnosi se na to jesu li pojmovi javnog poretka i javne sigurnosti, ustaljeni tijekom godina u sudskoj praksi španjolskih sudova, dovoljno restriktivni kako bi se omogućila obvezna ocjena propisana člankom 6. Direktive.
- 18 Tribunal Supremo (Vrhovni sud) više je puta presudio da puko pozivanje na razloge javnog poretka nije dovoljno jer se tim pojmom zahtijeva, zbog njegove prirode neodređenog pravnog pojma, da se dokažu okolnosti koje opravdavaju njegovo postojanje. Tribunal Constitucional (Ustavni sud) također je uvijek primjenjivao uže značenje pojma javnog poretka. Stoga sud koji je uputio zahtjev iznenađuje činjenica da Tribunal Supremo (Vrhovni sud) smatra da isti pojam može biti sinonim tako širokog značenja da se njime sprečava pristup bilo kojem ponašanju koje je kažnjivo na temelju Códiga Penal (Kazneni zakonik).
- 19 Prema mišljenju suda koji je uputio zahtjev, s obzirom na to da je u Direktivi 2003/109 u potpunosti jasno utvrđeno da je glavni kriterij za dobivanje statusa

osobe s dugotrajnim boravištem vrijeme, odnosno trajanje boravka u dotičnoj državi i, da je u njoj također određeno da se on može odbiti zbog javnog poretka i javne sigurnosti, uvijek uzimajući u obzir ozbiljnost ili vrstu kaznenog djela protiv javnog poretka ili javne sigurnosti i opasnost koju dotična osoba predstavlja za te čimbenike, i, osim toga, iz obrazloženja proizlazi da pojam „javni poredak” može obuhvaćati osudu za počinjeno teško kazneno djelo; sve to navodi na zaključak da se Direktivom nalaže provođenje pojedinačne ocjene okolnosti podnositelja zahtjeva te da se na temelju te ocjene donese konkretan zaključak o tome predstavlja li podnositelj zahtjeva stvarnu opasnost za društvo. U okviru te pojedinačne ocjene treba uzeti u obzir različite elemente, odnosno ozbiljnost ili vrstu počinjene povrede, opasnost koju to počinjenje predstavlja, trajanje boravka i veze koje dotična osoba ima sa zemljom.

- 20 Međutim, ako se primijeni automatski kriterij koji zagovara Tribunal Supremo (Vrhovni sud), treba odbiti odobravanje statusa osobe s dugotrajnim boravištem ako postoji ranija kaznena osuda a, ako ona ne postoji, treba ispitati preostale uvjete.
- 21 Treba uzeti u obzir da se u španjolskom Kaznenom zakoniku kaznena djela i kazne razlikuju s obzirom na njihovu ozbiljnost, pri čemu ih se kvalificira kao teške, manje teške i lakše. Od reforme provedene Leyom Orgánica 1/2015, de 30 de marzo, por la que se modifica la Ley Orgánica 10/1995, de 23 de noviembre, del Código Penal (Organski zakon 1/2015 od 30. ožujka o izmjeni Organskog zakona 10/1995 od 23. studenoga o Kaznenom zakoniku), kaznena djela obuhvaćaju ponašanja vrlo niskog stupnja težine, koja trebaju biti upisana u Središnju evidenciju kažnjenika. To znači da je osuđenik i dalje upisan u kaznenu evidenciju još barem šest mjeseci nakon konačnog izvršenja kazne.
- 22 Sud koji je uputio zahtjev smatra da je neobično da se u upravnom postupku zanemaruje klasifikacija kaznenih djela i da se u slučajevima koji su u biti različiti postupa jednako, ne samo zbog prethodno navedene klasifikacije kaznenih djela i kazni, nego i jer osobne okolnosti i razdoblje boravka stranca u Španjolskoj mogu biti radikalno različiti, zbog čega ih treba i različito ocijeniti.
- 23 Iako je točno da pojam „javni poredak i javna sigurnost” nije zatvoren pojam i da je posljedično svakoj državi dopušteno da ga uredi kao širi ili manje širi pojam, kako smatra da je prikladno, sadržaj članka 149. stavka 2. točke (f) Kraljevske uredbe 557/2011, u okviru navedenog tumačenja Tribunala Supremo (Vrhovni sud), mogao bi biti neusklađen sa sadržajem članka 6. stavka 1. i članka 17. Direktive 2003/109, s obzirom na to da se njime sprečava ocjena ozbiljnosti kaznenog djela i toga predstavlja li dotična osoba prijetnju javnom poretku ili javnoj sigurnosti. Prema mišljenju suda koji je uputio zahtjev, čini se pretjerano formalističkim i radikalnim pristupom automatsko shvaćanje da samo jedna ranija kaznena osuda sama po sebi znači postojanje takve prijetnje javnom poretku ili javnoj sigurnosti.

- 24 Drugi je problem koji proizlazi iz španjolskog pravila i njegova tumačenja koje provode španjolski sudovi sljedeći: u skladu s člankom 13. Direktive 2003/109 države članice mogu uspostaviti povoljnije situacije pod uvjetom da ne daju pravo na dobivanje dozvole boravka u drugim državama članicama; međutim, dopušta li se Direktivom da države članice utvrde nepovoljnije situacije, usporedne sa situacijama osobe s dugotrajnim boravištem, bez pogodnosti statusa osobe s dugotrajnim boravištem, tako da od podnositelja zahtjeva za takav status traže više nego od podnositelja zahtjeva za dozvolu privremenog boravka?
- 25 Jedno od obrazloženja presude Tribunala Supremo (Vrhovni sud) 1150/2018 bilo je da, prema mišljenju tog suda, dobivanje statusa osobe s dugotrajnim boravištem zahtjeva veću strogost u pogledu zahtjeva i uvjeta potrebnih za dobivanje takvog statusa nego za protjerivanje stranca koji već ima takav status.
- 26 Treba istaknuti da osoba kojoj je odobren privremeni boravak u Španjolskoj može produljiti svoju dozvolu privremenog boravka i dobiti novu dozvolu privremenog boravka unatoč ranijoj kaznenoj osudi. Stoga, u skladu s člankom 31. Organskog zakona 4/2000, puko postojanje ranije kaznene osude nije razlog za odbijanje produljenja dozvole privremenog boravka, nego je u slučaju da postoji treba ocijeniti.
- 27 Iz prethodno navedenog i tumačenja Tribunala Supremo (Vrhovni sud) proizlazi da osoba s privremenim boravištem koja može dokazati da u Španjolskoj neprekinuto boravi pet godina i kojoj je ranije izrečena kaznena osuda bilo koje vrste lakše može ishoditi novu dozvolu privremenog boravka na još dvije godine nego dobiti status osobe s dugotrajnim boravištem.
- 28 S tog stajališta, kako ga tumači Tribunal Supremo (Vrhovni sud), španjolsko je zakonodavstvo, kojim se uređuje dobivanje statusa osobe s dugotrajnim boravištem, stvarna prepreka ostvarivanju prava dodijeljenih Direktivom 2003/109, čime se mogu ugroziti ciljevi koji se njome nastoje postići i, posljedično, lišiti je korisnog učinka promicanjem privremenosti među rezidentima zemalja izvan Zajednice, otežavanjem njihove učinkovite integracije i stoga izazivanjem njihova nezadovoljstva u pogledu europskih načela i vrijednosti, lišavajući ih izjednačavanja prava iz Direktive 2003/109.
- 29 Tako je tumačenjem Tribunala Supremo (Vrhovni sud) u pogledu španjolskog propisa status osobe s dugotrajnim boravištem postao neka vrsta nagrade kojom se od podnositelja zahtjeva traži više od poštenja, ne uzimajući u obzir uvodne izjave 4. i 6. Direktive 2003/109, kojima se navedeni status određuje više kao mehanizam jamstva i zaštite dokazanog trajnog nastanjivanja nego kao prag za posebne i drukčije zahtjeve.
- 30 Treći problem odnosi se na pogrešno prenošenje Direktive 2003/109 u španjolski pravni predak, s obzirom na to da se nijednim člankom kojim se uređuje dobivanje statusa osobe s dugotrajnim boravištem (članak 32. Organskog zakona 4/2000 i njegov razvoj na temelju Kraljevske uredbe 557/2011) jasno, transparentno i

razumljivo ne utvrđuje koji sustav treba primjenjivati na podnositelje zahtjeva za izdavanje dozvole dugotrajnog boravka ako su ranije kazneno osuđeni.

- 31 Naime, člankom 6. stavkom 1. Direktive 2003/109 državama članicama omogućuje se da odbiju zahtjev za odobravanje statusa osobe s dugotrajnim boravištem zbog javnog poretka. Kraljevina Španjolska nije iskoristila tu mogućnost te u svoj propis nije prenijela odbijanje zbog ranije kaznene osude. Međutim, u različitim presudama u kojima se razmatralo to pitanje pokazala se želja da se u članku 149. stavku 2. točki (f) Kraljevske uredbe 557/2011 implicitno navede da su javni poredak i javna sigurnost razlozi za odbijanje odobravanja statusa osobe s dugotrajnim boravištem.
- 32 Ako se nije prenijela mogućnost odbijanja odobravanja navedenog statusa iz tog razloga, država koja nije ispunila obveze ili koja je propis pogrešno prenijela ne može tu mogućnost izravno primijeniti na štetu pojedinca, osobito zato što je to bila diskrecijska ovlast. Dotična se država ne može ni pozvati na načelo usklađenog tumačenja a da pritom ne uzrokuje tumačenje *contra legem*, s obzirom na to da na temelju članka 6. stavka 1. Direktive nije obvezno odbiti odobravanje zbog javnog poretka nego je to samo moguće učiniti. U skladu s načelom lojalne suradnje i načelom javne sigurnosti, pravilo Zajednice i pravilo kojim se Direktiva prenosi treba biti jasno, razumljivo i transparentno.
- 33 Članak 149. stavak 2. točka (f) Kraljevske uredbe 557/2011 ni u kojem se slučaju ne može tumačiti na način da se zahtjev da osoba nije počinila nijedno kazneno djelo predviđeno u španjolskom pravnom poretku može primijeniti na podnositelja zahtjeva koji u Španjolskoj neprekidno boravi pet godina: prvo, zato što to nije predviđeno tim konkretnim stavkom, nego su utvrđena različita i neusklađena pravila za preostale situacije tako što se započinje izrazom „ovisno o slučaju”, odnosno upućivanjem na podnositelje zahtjeva koji posljednjih pet godina nisu živjeli u Španjolskoj; drugo, zato što osobe koje imaju pristup statusu na temelju članka 148. stavka 1. Kraljevske uredbe 557/2011 posljednjih pet godina žive u Španjolskoj i ne trebaju dostaviti tu potvrdu, s obzirom na to da je Španjolska zemlja u kojoj su boravili posljednjih pet godina pretpostavlja se da tijelo koje je moralo ispitati zahtjev može pristupiti kaznenoj evidenciji podnositelja zahtjeva, dobiti potvrdu, priložiti je spisu te je kasnije, osim toga, ispitati; i treće, zato što država članica može zahtijevati više od podnositelja zahtjeva koji prethodno nisu boravili pet godina u Španjolskoj, ali time se ne dopušta pretpostaviti da se od podnositelja zahtjeva koji borave pet godina u Španjolskoj također može tražiti, kako je prenesena Direktiva, da ranije nisu kazneno osuđeni u Španjolskoj.